

Καθαγιασμός της λάρνακας με τα ιερά λείψανα της Αγίας Οσιομάρτυρος Ευλογίας από τον Ρουμανίας Δανιήλ

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ρουμανίας](#)

Την Ακολουθία του Καθαγιασμού της λάρνακας με τα ιερά λείψανα της Αγίας Οσιομάρτυρος Ευλογίας της Μονής Σαμουρκασέστι τέλεσε την Παρασκευή 2 Οκτωβρίου 2026 ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ, δύο ημέρες πριν από την τοπική αγιοκατάταξή της.

Η Ακολουθία τελέστηκε στο ιστορικό Παρεκκλήσιο του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου της Πατριαρχικής Κατοικίας, στο Βουκουρέστι.

Η ασημένια λάρνακα κατασκευάστηκε κατά το πρώτο εξάμηνο του 2026 στο Τμήμα Καλλιτεχνικής Επεξεργασίας Μετάλλου της Ιεράς Μονής Πασάρεα, στο πλαίσιο των Εργαστηρίων του Πατριαρχείου Ρουμανίας, και φέρει εικόνες της Αγίας, καθώς και παραστάσεις από χαρακτηριστικά γεγονότα της ζωής της.

Μετά την Ακολουθία, ο Πατριάρχης κ.κ. Δανιήλ αναφέρθηκε στον βίο, το έργο και το μαρτυρικό τέλος της Αγίας Οσιομάρτυρος Ευλογίας, υπογραμμίζοντας ιδιαίτερα τη συμβολή της στη διαφύλαξη και ομολογία της Ορθόδοξης πίστης σε μια περίοδο έντονων κοινωνικών και πνευματικών προκλήσεων.

«Η Αγία Οσιομάρτυς Ευλογία αναδεικνύει τον σημαντικό ρόλο των λαϊκών, των μοναχών και των μοναζουσών στη διαφύλαξη και ομολογία της ορθής πίστης σε δύσκολους καιρούς, σε περιόδους πνευματικής ξηρασίας, εκκοσμίκευσης και επικράτησης του κοσμικού φρονήματος», τόνισε ο Προκαθήμενος της Εκκλησίας της Ρουμανίας

Όπως ανέφερε, η Αγία γεννήθηκε στην Ελλάδα, στο χωριό Νέβεσκα, το σημερινό Νυμφαίο, σε οικογένεια Βλάχων. Κατά τα παιδικά της χρόνια έμεινε ορφανή από μητέρα και αντιμετώπισε σοβαρές δοκιμασίες. Σε ηλικία περίπου δέκα ετών στάλθηκε στη Ρουμανία, σε συγγενικό της πρόσωπο, προκειμένου να τη φροντίσει.

Το 1927 ασθένησε βαριά από περιτονίτιδα και, σύμφωνα με τον βίο της, ενώ οι συγγενείς της πίστευαν ότι δεν θα επιβιώσει, δέχθηκε την εμφάνιση της Παναγίας, η οποία της υποσχέθηκε τη θεραπεία της. Από εκείνη τη στιγμή, όπως σημείωσε ο Πατριάρχης Δανιήλ, η κατάσταση της υγείας της βελτιώθηκε.

Αργότερα, σε μια περίοδο κατά την οποία η πνευματική ζωή παρουσίαζε έντονη κάμψη, αισθάνθηκε την ανάγκη να αναλάβει ενεργό ιεραποστολική δράση. Εντάχθηκε στη Μισσιοναρική Ορθόδοξη Ένωση «Πατριάρχης Μύρων» και, με την ευλογία του Πατριάρχη και των ιερέων, περιόδευε σε κοινότητες της Μουντενίας, κηρύττοντας την Ορθόδοξη πίστη.

Πραγματοποιούσε κατηχήσεις, εξηγούσε στους πιστούς το Ευαγγέλιο της Κυριακής και καλούσε στην επιστροφή στην Εκκλησία ανθρώπους που είχαν απομακρυνθεί από τη μυστηριακή και πνευματική ζωή. Ιδιαίτερη μέριμνα έδειχνε για τα παιδιά, τα οποία προετοίμαζε στην πίστη, ενώ παράλληλα μοίραζε προσευχητάρια, βιβλία και εικόνες.

Η ιεραποστολική αυτή δράση συνεχίστηκε και μετά την εγκαθίδρυση του κομμουνιστικού καθεστώτος στη Ρουμανία. Η δραστηριότητά της προκάλεσε έντονες αντιδράσεις και η Αγία αντιμετώπισε επανειλημμένα εμπόδια και διώξεις.

Το 1949, ομάδα φανατικών κομμουνιστών την ξυλοκόπησε άγρια, αφήνοντάς την σχεδόν νεκρή. Μεταφέρθηκε στο Νοσοκομείο Μπραγκοβεάνου, όμως, αισθανόμενη ότι πλησίαζε το τέλος της, ζήτησε να επιστρέψει στη Μονή Σαμουρκασέστι.

Εκεί εξομολογήθηκε και κοινώνησε των Αχράντων Μυστηρίων και, στις 19 Δεκεμβρίου 1949, παρέδωσε την ψυχή της στον Κύριο. Η ημερομηνία αυτή αποτελεί και την ημέρα κατά την οποία τιμάται η μνήμη της.

Ο Πατριάρχης κ.κ. Δανιήλ αναφέρθηκε επίσης στην ταπείνωση, την ελεημοσύνη και την αυταπάρνηση της Αγίας, επισημαίνοντας ότι η πνευματική της ζωή συνοδευόταν από έμπρακτη αγάπη προς τον συνάνθρωπο.

Η Αγία συνέβαλε στη συγκέντρωση χρημάτων και υλικών για την αποκατάσταση κτισμάτων της Μονής Σαμουρκασέστι, τα οποία είχαν υποστεί ζημιές από τον σεισμό του 1940, ενώ στάθηκε αρωγός σε πολλούς φτωχούς και αναξιοπαθόντες. Παράλληλα, ενίσχυε μοναχούς του Αγίου Όρους, αποστέλλοντας χρήματα και δίπτυχα, και στήριζε Ρουμάνους μοναχούς που ασκούσαν στον Άθωνα.

«Συνδύαζε την προσευχή, την κατήχηση του λαού, την ελεημοσύνη, την ενθάρρυνση και την παρηγοριά», σημείωσε ο Πατριάρχης Ρουμανίας, αναφερόμενος χαρακτηριστικά και στην απλότητα της ζωής της. Όπως είπε, κατά τη διάρκεια του χειμώνα απέφευγε ακόμη και να ανάβει φωτιά στο κελλί της, προκειμένου τα ξύλα της Μονής να επαρκούν για τις άλλες μοναχές, πολλές από τις οποίες ήταν ηλικιωμένες και οικονομικά αδύναμες.

Η Αγία Οσιομάρτυς Ευλογία της Μονής Σαμουρκασέστι αγιοκατατάχθηκε το 2025, μαζί με ακόμη 15 γυναίκες, οι οποίες διακρίθηκαν για την αγιότητα του βίου τους (μάρτυρες, μοναχές, σύζυγοι ηγεμόνων, μητέρες αγίων) από την Ιερά Σύνοδο του Πατριαρχείου Ρουμανίας.

Η τοπική αγιοκατάταξή της θα πραγματοποιηθεί την Κυριακή 4 Οκτωβρίου 2026 στη Μονή Σαμουρκασέστι, στην περιοχή Τσιορογκάρλα του νομού Ιλφόβ.

Στην Ακολουθία του Καθαγιασμού της λάρνακας παρέστησαν συμπροσευχόμενοι με τον Μακαριώτατο, ο Αρχιμανδρίτης Διονύσιος Κωνσταντίν, συντονιστής-σύμβουλος του Πατριαρχείου για τα Εργαστήρια του Βιβλικού και Ιεραποστολικού Ινστιτούτου, η Ηγουμένη της Μονής Σαμουρκασέστι, σταυροφόρος μοναχή Λουκία Μποστάν, μαζί με αδελφές της Μονής, καθώς και άλλοι κληρικοί.

